

MEMÒRIA D'AVUACIÓ DE L'IMPACTE DEL PROJECTE DE LLEI DE DRETS CULTURALS

1. Anàlisi del context i identificació de les opcions

A. Context

L'àmbit del projecte de Llei abasta principalment la garantia dels drets culturals de tota la societat catalana en tots els sectors culturals, amb una mirada universal i interseccional.

La Declaració Universal dels Drets Humans defineix els drets culturals com a part integrant dels drets humans, els quals són universals, indissociables i interdependents, i estableix que tota persona ha de poder participar en la vida cultural que esculli i exercir les seves pròpies pràctiques culturals, dins dels límits que imposa el respecte dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

En aquest sentit, es distingeixen diversos drets culturals:

- Dret a la identitat cultural. Escollir i veure respectada la pròpia identitat personal i cultural. Exercir les pràctiques culturals pròpies.
- Dret d'accés a la cultura. Sense barreres territorials, físiques, culturals, econòmiques, socials, funcionals, generacionals, etc.
- Dret de participació cultural. No discriminació per motius de llengua, origen, raça, religió, opinió, gènere, condició social o econòmica.
- Dret d'expressió, creació i difusió. Lliure opinió i expressió artística i dret a exhibir la pròpia creació.
- Dret a l'educació i formació artística. Educació artística com a part de l'educació integral per al desenvolupament dels joves.
- Drets dels autors, artistes i professionals de la cultura. Protecció dels interessos morals i materials derivats de les pròpies creacions literàries o artístiques i rebre un tracte i retribució dignes.

- Dret a la informació. Rebre informació actualitzada sobre activitats, continguts i programacions culturals de la comunitat i conèixer i difondre les dades culturals de les administracions públiques.

A l'article 22 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya s'estableix que «totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a la cultura i al desenvolupament de llurs capacitats creatives individuals i col·lectives», aquest és el punt de partida de l'acció política per garantir els drets culturals de la ciutadania.

En aquest sentit, el 22 de setembre de 2020, el Govern de Catalunya va acordar declarar la cultura bé essencial «com a punt de partida per elaborar el marc normatiu que garanteixi i reguli l'accés a la cultura i els drets culturals de la ciutadania».

Tot i que la Declaració Universal dels Drets Humans defineix els drets culturals com a part integrant dels drets humans i de la declaració de la cultura com a bé essencial per part del Govern, no existeix a Catalunya un marc regulador comú que garanteixi els drets culturals, en aquest sentit només es poden trobar algunes referències disperses en algunes de les lleis i normatives sectorials que ordenen i configuren els sectors culturals de forma independent i que responen a les necessitats sectorials.

B. Els problemes que es pretenen solucionar

Diferents estudis sociològics i anàlisis estadístiques sobre consums i pràctiques culturals ens informen que la cultura, tot i ser un bé essencial, pateix l'existència d'un problema real pel que fa al nivell d'equitat respecte de les possibilitats d'accés, participació i gaudi en funció de factors socials i econòmics diversos. Les dades ens demostren que les situacions de desigualtat en l'accés a l'oferta cultural, en el dret efectiu de gaudir de la cultura i la creació i en la participació activa en la vida cultural són un fet real en la nostra societat. Segons destaca Nicolàs Barbieri, aquests elements causants de manca d'equitat es poden resumir en tres conceptes: diferència (de lloc de residència, de gènere, d'origen, ètnic, edat, discapacitats, etc.), recursos (ingressos, temps, educació, patrimoni personal i familiar, etc.) i connexió (digital, social, capacitat de mobilitat, etc.).

Aquestes problemàtiques no són compartiments estancs i es combinen agreujant la manca d'equitat cultural d'alguns individus i col·lectius, per això també és necessari emprar una visió interseccional en tractar la desigualtat social.

Tenint en compte el context anterior, els problemes concrets que es pretenen solucionar en aquest projecte són els següents:

1. Existència d'un règim jurídic limitat que no garanteix els drets culturals de la societat catalana

Pel que fa a Catalunya, existeix un règim jurídic limitat que no garanteix els drets culturals a totes les persones en l'àmbit del territori català i que apliqui de forma universal a tots els sectors culturals. Els drets culturals són una part integrant dels drets humans i tenen la mateixa importància que la resta (civils, polítics...), malgrat el seu inferior grau de desenvolupament. En aquesta línia, també incideix l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en promulgar un accés en condicions d'igualtat a la cultura i al desenvolupament de les capacitats creatives. La manca de desenvolupament d'un règim jurídic propi vulnera els drets de la societat catalana i perjudica el conjunt d'aquesta, com mostren les dades presentades als annexos.

2. Desigualtats socioeconòmiques que impedeixen l'accés a la cultura

Segons dades del 2021 de l'Enquesta de participació cultural de Catalunya per renda familiar, es fa palesa aquesta desigualtat per motius socioeconòmics. En conjunt, només un 9,6% de la població amb rendes més baixes participa en les activitats culturals, 39,8 punts per sota del nivell de participació que trobem en les famílies amb les rendes més altes.¹ (Vegeu 5. Annexes. Annex 1. Gràfic 1.)

També es percep una diferència en la participació cultural segons la situació laboral, el 55-65% de les persones que treballen participen en activitats culturals, mentre que només un 8% de les persones aturades participen en activitats

¹ Enquesta de participació cultural de Catalunya. 2021. Departament de Cultura

culturals. És a dir, hi ha una correlació clara entre la renda de les famílies i la seva situació laboral i la seva participació en l'oferta cultural.²

Diverses institucions del sector cultural ja han posat en marxa, per iniciativa pròpia, projectes pilot amb resultats molt positius.

En l'àmbit de les barreres d'accés a la cultura per motius socioeconòmics destaquen, per exemple, el programa posat en marxa per L'Auditori de Barcelona "Apropa Cultura".

Aquestes experiències donen molta informació sobre els beneficis però no són generals en tots els àmbits culturals.

3. Desigualtats de gènere en l'ocupació cultural

Aquest patró de desigualtat es produeix també per altres factors, com és el cas del gènere. A tall d'exemple, cal destacar els rols que ocupen les dones en el sector audiovisual. Estudis recents mostren que el 71% de les dones ocupen rols en equips de producció (disseny de vestuari, direcció artística, maquillatge i perruqueria). En canvi, només el 17,7% dels rols de direcció, producció, guió i altres rols del procés de producció audiovisual estan ocupants per dones.³ També cal destacar aspectes relacionats amb la bretxa salarial en el cas de les artistes, el 55,7% de les dones artistes ingressa menys de 8.000 euros anuals, en el cas dels homes només afecta el 38,0%. El 27,1% dels homes artistes ingressa més de 20.000 euros, molt per sobre del 15,3% de les dones.⁴

Un exemple clar dels canvis que es poden portar a terme en les polítiques públiques és el de les mesures de discriminació positiva en les línies de suport a la producció audiovisual incorporades pel Departament de Cultura anys enrere.

La perspectiva que es té sobre aquestes mesures permet afirmar que s'ha produït un canvi molt transcendent en el pes de la presència de les dones en l'àmbit com

² Veure a l'Annex 1 el Monogràfic Llei de drets culturals (Dades de l'Enquesta de participació cultural de Catalunya. 2021. Departament de Cultura)

³ Informe anual CIMA. 2019.

⁴ Estudio sobre desigualdad de género en el sistema del arte en España, Marta Pérez Ibáñez, ed. 2020 amb la col·laboració MAV (Mujeres en las Artes Visuales)

la direcció cinematogràfica, però cal anar més enllà per arribar a una major igualtat.

4. Precarietat laboral al sector cultural

Una altra problemàtica del sector és la precarietat que pateixen bona part dels treballadors i treballadores del món de la cultura, en part causada per la intermitència dels ingressos i la complementarietat de l'activitat creativa, entre d'altres. Aquesta situació, que s'ha fet encara més palesa amb la incidència de la pandèmia de la COVID-19, mostra un mal endèmic.

Algunes dades registrades durant la pandèmia van fer més evident la vulnerabilitat extrema d'alguns d'aquests col·lectius. Un exemple clar és la variació de les afiliacions a la seguretat social dels treballadors de les activitats artístiques i d'espectacles. Les dades de la Seguretat Social mostren que pateixen fortament les fluctuacions en moments de crisi. Per exemple, mentre que el nombre d'afiliacions a la Seguretat Social a Catalunya en el conjunt dels sectors es va recuperar completament de la crisi de la Covid 19 en el període 2020-2021, i a més van presentar un creixement de 1,9 punts més, les afiliacions en el sector de les activitats artístiques i de l'espectacle encara estan 4 punts per sota respecte el 2019.⁵

Les solucions no són senzilles per la complexa distribució competencial dels àmbits que hi incideixen i també per la diversitat i les peculiaritats de les activitats culturals professionals. Totes aquestes dificultats, però, no han de ser obstacle perquè des dels poders públics s'abordin els problemes evidents que existeixen i s'intensifiquin les línies de col·laboració per trobar-hi solucions factibles i duradores.

5. Desigualtat d'accés en l'educació i formació artística i manca de diàleg amb el sector cultural.

Existeix una desigualtat en l'accés als estudis i la formació artística evident per motius principalment de renda i socials, i es fa imprescindible la col·laboració entre el sector cultural i l'educatiu. A més, la formació artística i cultural dels infants i joves marcarà durant tota la seva vida les possibilitats de gaudir dels beneficis, en termes de benestar personal, de la cultura.

⁵ Idescat. Afiliats a la Seguretat Social. Codi 90. Activitats artístiques i espectacles. 2021.

6. Equitat, accessibilitat i finançament al sistema cultural

A més d'aquestes problemàtiques esmentades fins ara, que incideixen directament en els drets i el benestar de les persones, cal abordar algunes problemàtiques col·laterals però que són clau a l'hora de treballar la cultura des del punt de vista dels drets de les persones. Aquestes situacions es refereixen sobretot a la necessitat de crear una nova articulació del sistema d'equipaments culturals, per donar solució als plantejaments de manca d'equitat i de precarietat detectats, i també a un nou plantejament global del sistema de finançament de la cultura que faci possible dur a terme les noves polítiques a què ens referíem. I que donin resposta a l'accessibilitat dels diferents col·lectius a la cultura.

7. Avaluació i seguiment de les polítiques públiques culturals

Finalment, i en l'àmbit de l'avaluació i l'anàlisi, cal abordar un sistema més integrat i més complet de recollida i distribució de dades culturals que permeti un control efectiu i precís de l'evolució que puguin tenir les diferents polítiques aplicades. Aquest és també un dels objectius que es pretenen assolir amb aquesta iniciativa.

Per corregir aquesta situació no sembla que sigui suficient intensificar les polítiques de foment i de divulgació que actualment es duen a terme en l'àmbit de la cultura des del Govern de la Generalitat. És important fer nous plantejaments i aportar noves visions que comportin algunes transformacions profundes i que assoleixin l'arrel dels problemes detectats per provocar un canvi i una transformació veritable. La visió de la cultura des de l'òptica dels drets culturals de tota la ciutadania pot ser la palanca que ens permeti aquest canvi de paradigma.

C. Els objectius que es volen assolir

Amb aquesta iniciativa, el Departament de Cultura busca el trencament de les dinàmiques socials que comporten una manca d'equitat objectiva pel que fa a l'exercici dels drets culturals de la ciutadania i dels rols. El dret a la participació de manera lliure en la vida cultural de la comunitat, que recull la Declaració universal dels drets humans, es concreta en quatre vectors o dimensions sobre les quals cal actuar per evitar i corregir les situacions de manca d'equitat que es donen.

Aquests quatre vectors, es concreten de la manera següent: el dret a accedir a la cultura i a les activitats culturals; el dret a la creació cultural, al gaudi amb la producció artística pròpia; el dret a la participació de la vida cultural d'una o diverses comunitats; i el dret a la participació en la governança de la vida cultural i en el disseny i la presa de decisions pel que fa a la formulació de les polítiques públiques vinculades al fet cultural.

Així doncs, els objectius que es volen assolir són els següents:

- a) Garantir un tractament, promoció i defensa dels drets culturals homogeni i uniforme en tots els àmbits de la cultura.**
- b) Assegurar l'aplicació efectiva dels diferents mecanismes de garantia dels drets laborals de les persones que treballen en el sector cultural.**
- c) Garantir el dret a rebre una educació i formació artística que permeti el ple desenvolupament de la personalitat, les pròpies habilitats creatives, així com el respecte als drets i les llibertats fonamentals.**
- d) Ordenar adequadament el sistema cultural de Catalunya per posar-lo al servei de l'exercici d'aquests drets culturals.**
- e) Garantir el correcte finançament del sistema cultural.**
- f) Endreçar i completar el sistema de gestió de dades i informació cultural per poder-ne fer un seguiment i una avaluació correctes.**

- a) Garantir un tractament, promoció i defensa dels drets culturals homogeni i uniforme en tots els àmbits de la cultura.**

La nova visió basada en el respecte dels drets culturals ha d'abordar les desigualtats socioeconòmiques i de gènere tenint en compte diversos àmbits subjectius.

D'una banda, la ciutadania en general, que és el subjecte d'aquestes polítiques. En aquest sentit, el primer objectiu general a assolir hauria de ser el de garantir l'accés universal a la cultura i establir principis com la no-discriminació per motius econòmics, socials, territorials, d'origen o de gènere en el gaudi i l'accés als béns, productes i serveis culturals de qualsevol naturalesa, així com el dret a rebre una educació i una formació adequades en l'àmbit del coneixement, les arts i les ciències. També s'hauria de destacar la necessitat de promoure l'accés a la cultura com una eina bàsica de cohesió social i d'inclusió de persones i col·lectius

vulnerables. I, per tant, per garantir l'accés a la cultura un altre objectiu que emana d'aquest més general seria la transparència en l'accés a la informació cultural per part de la ciutadania.

En segon lloc, a més del dret d'accés, un segon objectiu general seria garantir el dret a la participació de la ciutadania en el fet cultural, tant en l'àmbit individual (amb el dret a la producció i creació artística, literària o científica i a desenvolupar lliurement el propi talent), com en l'àmbit comunitari (amb el dret de la ciutadania a difondre i distribuir els resultats del seu exercici creatiu, a exercir les pròpies pràctiques culturals de forma pública i a prendre part de forma activa en la vida cultural de la comunitat). També s'hauria de considerar el dret a intervenir en la governança de les institucions culturals i en les polítiques que afecten la vida cultural de la comunitat mitjançant la participació ciutadana o altres vies d'implicació.

La participació en la vida cultural és un fet universal i un element clau per a la cohesió social de la comunitat, així com per a la inclusió, el progrés i la plena realització de les persones que en formen part. Per tant, s'hauria de vetllar per la incorporació de tots els col·lectius i individus, especialment d'aquells més vulnerables o que estan en risc d'exclusió social, en la pràctica i l'intercanvi cultural de la comunitat mitjançant eines com la mediació.

També s'hauria de garantir el fet intercultural de la societat, amb el dret a la lliure tria de la identitat cultural i el dret de pertinença a la comunitat o comunitats amb què cada persona es vulgui identificar. En aquest sentit, s'haurien d'establir els mecanismes per garantir l'accés i la participació cultural de la ciutadania, tot reconeixent la importància de la diversitat i la força de la cultura i de la llengua pròpies de Catalunya com a elements bàsics d'integració i cohesió de la societat catalana.

b) Assegurar l'aplicació efectiva dels diferents mecanismes de garantia dels drets laborals de les persones que treballen en el sector cultural.

A més de l'àmbit subjectiu més ampli de la ciutadania, amb motiu de la precarietat laboral, un altre objectiu a abordar seria els drets del conjunt de persones que treballen en el sector cultural, tant en l'àmbit de la creació o la interpretació com en l'àmbit de la producció, la gestió o la difusió. En aquest sentit, i dins els àmbits competencials de la Generalitat, s'haurien de garantir aspectes com la llibertat de

creació, expressió i lliure difusió de les obres d'art davant de qualsevol censura i la defensa dels drets de propietat intel·lectual. També s'haurien de tenir en compte aspectes com el dret a gaudir de condicions laborals justes i a l'impuls de l'emprenedoria en l'àmbit cultural.

Així mateix, s'hauria de considerar el dret de les persones que desenvolupen la seva activitat en l'àmbit cultural a estar degudament informades sobre les ajudes i línies de suport ofertes per les diferents administracions públiques i a optar-hi amb igualtat d'oportunitats.

Tots aquests drets haurien de comportar unes obligacions igualment establertes. D'una banda, l'obligació de les administracions públiques catalanes competents en matèria de cultura a establir sistemes per garantir el lliure exercici d'aquests drets, la gestió i el finançament adequats dels equipaments públics i de les activitats promogudes per les administracions per fer-los efectius, així com el control corresponent per tal de retre comptes a la ciutadania. Per tant, s'haurien d'establir les obligacions dels diferents ens i xarxes d'equipaments públics, així com d'aquells equipaments de caràcter privat que es financen amb fons públics, perquè despleguin mesures i programes que garanteixin i facin efectiu l'exercici d'aquests drets. La implicació amb aquests objectius s'hauria de concretar en plans o projectes d'accessibilitat, participació i desenvolupament de públics, en projectes educatius, programes de foment de la creació i la difusió, plans de gènere, d'interculturalitat, d'inclusió, etc.

Finalment, s'haurien de tractar aspectes com les mesures de foment necessàries per a l'impuls dels seus objectius.

c) Garantir l'accés a la cultura d'infants i joves i el dret a rebre una educació i formació artística que permeti el ple desenvolupament de la personalitat, les pròpies habilitats creatives, així com el respecte als drets i les llibertats fonamentals.

Amb l'objectiu de garantir l'accés a la cultura d'infants i joves caldria promoure la interculturalitat, analitzar els obstacles que es donen en l'accés a l'educació artística i establir mecanismes de col·laboració entre el sector cultural i educatiu perquè la introducció de l'art i la cultura a l'edat escolar és un element clau per garantir el gaudi dels drets culturals al llarg de la vida.

d) Ordenar adequadament el sistema cultural de Catalunya per posar-lo al servei de l'exercici d'aquests drets culturals.

Catalunya té un Sistema Cultural complex amb diversos nivells d'administració pública amb competències en matèria de cultura i moltes entitats i equipaments que cobreixen tots els camps de la cultura i les arts, gestionats per entitats diverses, des de diferents nivells d'administració esmentats o per entitats privades amb o sense finalitat de lucre. Aquest sistema cultural, pensat més sectorialment, actualment no està al servei dels drets culturals de tota la ciutadania, de l'accessibilitat i equitat en la participació cultural de la societat catalana de forma més universal, global i transversal.

Aquest conjunt d'equipaments s'agrupen en conjunts o sistemes sectorials com podrien ser les xarxes d'arxius, les de museus, les biblioteques o els espais escènics i musicals, per citar-ne només alguns exemples i sense voluntat de ser exhaustius.

Per garantir els drets culturals de la ciutadania, de les persones creadores i artistes i poder donar una resposta transversal, un dels objectius bàsics hauria de ser tenir els sistemes sectorials culturals inventariats i organitzats de manera que es pugui establir clarament el rol de cadascú, les relacions que s'han d'establir per funcionar en xarxa, la cartera de serveis que han de prestar i els drets que han de garantir.

e) Garantir el correcte finançament del sistema cultural.

Per tal d'assegurar la implementació dels drets culturals de la ciutadania i poder assolir els objectius descrits en aquesta memòria, un cinquè objectiu seria el de garantir el correcte finançament del sector cultural.

En aquest sentit, és conegut el debat que en els darrers anys s'ha produït a l'entorn del pes que l'àmbit cultural ha de tenir en el conjunt dels pressupostos públics i la distribució de les aportacions dels diferents nivells administratius en la promoció i suport a la cultura.

L'objectiu polític a assolir és arribar al 2% del pressupost de Generalitat de Catalunya (no financer no finalista) dedicat a cultura i que la resta de les administracions facin, en el seu conjunt, un esforç d'inversió d'acord els objectius marcar en aquesta llei, a fi de poder garantir un accés universal a la cultura sense

discriminacions socials, econòmiques o territorials, i per acostar la cultura catalana als territoris que lideren les polítiques culturals internacionalment.

Uns altres objectius a assolir, tot i que de manera més limitada per la manca de competències àmplies en la matèria, són els aspectes relacionats amb el foment del finançament privat de la cultura com poden ser el patrocini o el mecenatge també en les múltiples formes que està adquirint (micromecenatge, etc.).

f) Endreçar i completar el sistema de gestió de dades i informació cultural per poder-ne fer un seguiment i una avaluació correctes

Un altre aspecte crucial per millorar l'articulació dels diferents sistemes culturals és portar a terme l'avaluació i seguiment de les polítiques públiques culturals mitjançant la recollida sistemàtica i homogènia de dades que permetin, en primer lloc, dotar de transparència a tot el conjunt d'equipaments i al sector cultural en general i poder retre comptes davant la ciutadania. A més, un mecanisme estable, sistematitzat i organitzat de recollida i seguiment de dades en tots els àmbits permetria tenir un material de base valuósíssim per a la planificació d'inversions, la gestió de públics, el disseny de polítiques culturals i, en definitiva, la millora constant de l'oferta cultural del país. Caldria treballar de manera mancomunada la recollida de dades a fi que no hi hagués buits sectorials o territorials. Amb aquesta finalitat, caldria impulsar i donar publicitat a l'Observatori de la Cultura i establir un mapa de fonts de dades culturals, format pels diferents agents, que permeti tenir informació completa i actual disponible per a estudis, controls i propostes des de tots els àmbits interessats en el fet i en els drets culturals.

D. Les possibles solucions alternatives normatives i no normatives

A. Opció de no fer res:

La motivació d'aquesta iniciativa és fruit d'una anàlisi rigorosa del sector i de l'actual context de les polítiques públiques en matèria de cultura. Al llarg dels anys s'han anat elaborant lleis i altres normatives de caire sectorial (patrimoni, biblioteques, arxius, museus, audiovisual, etc.). Aquestes lleis, de manera general ordenen i configuren un seguit de sectors culturals específics de manera independent i separada. Responen a una lògica sectorial, necessària en un

primer moment, però en la qual cal avançar i situar al centre les persones que són al cap i a la fi els beneficiaris d'aquestes polítiques.

En aquest sentit, l'opció de no fer res suposa no considerar el sistema cultural com un tot enfocat a satisfer les necessitats de la ciutadania en l'àmbit cultural. A més a més, impedeix incorporar elements transversals com la definició dels drets culturals (que van més enllà dels drets reconeguts en determinats equipaments en qualitat de serveis bàsics), mesures generals d'igualtat d'accés o aspectes generals de finançament.

B. Opció normativa proposada:

L'opció normativa proposada comporta introduir una visió de la política cultural orientada als drets de les persones. Es preveu elaborar una norma amb rang de llei per tal d'introduir, com a aspectes innovadors, les mesures següents:

- S'identifiquen i sistematitzen els drets culturals, ja recollits en diferents textos normatius. Respecte cadascun d'aquests drets, es relacionen una sèrie de garanties. Aquestes garanties s'articulen, d'una banda, a través d'obligacions específiques com per exemple la incorporació de la diversitat en l'àmbit de la governança en el Sistema Cultural de Catalunya, que han de complir les administracions públiques o les entitats que formen part dels sistemes públics de l'àmbit cultural, i que fins ara quedaven en l'àmbit de les decisions de cada entitat. D'altra banda, s'estableixen una sèrie d'orientacions o manaments que han de guiar l'activitat de les administracions públiques i de les entitats que formen part dels sistemes públics de l'àmbit cultural.
- Es configura el Sistema Cultural de Catalunya, format per les entitats del sector públic que tinguin entre les seves activitats la cultura, així com per les entitats privades i associacions titulars de concessions o concerts i les entitats privades que s'hi vulguin adherir. Aquestes entitats han de garantir el compliment efectiu dels drets culturals, reben finançament públic i han d'assumir una sèrie d'obligacions relatives a la planificació i programació, el foment de la participació de la ciutadania en tota la seva diversitat i han de respectar la igualtat de gènere i la interculturalitat.

- Es creen òrgans col·legiats de participació, d'informació i de garantia, com són, respectivament, la Taula de participació cultural (actualment existeix el Consell Social de la Cultura que es pretén dissoldre), i el Comitè de Protecció dels Drets Culturals.
- El potencia i consolida l'Observatori de la Cultura, com a plataforma de recollida i difusió de dades, de promoció de l'estudi de l'impacte de la llei i de transparència.
- S'estableixen mesures relatives al finançament, en particular es preveu un compromís de destinar un mínim del 2% dels pressupostos al departament competent en matèria de cultura. També s'inclou un catàleg de possibles mesures per millorar el finançament de les entitats del Sistema que hagin de desenvolupar accions, la majoria de les quals ja s'empren en l'actualitat si bé de manera parcial (línies d'ajut, mecenatge i patrocini cultural, etc.).

C. Opció normativa descartada:

L'alternativa a l'opció normativa proposada, seria la modificació parcial de totes i cadascuna de les lleis sectorials i reglamentació de matèries transversals (cens d'artistes, sistema de dades culturals, etc.) mitjançant disposicions de rang menor i sense cobertura d'una llei general de cultura.

Els drets culturals són un àmbit totalment transversal de la cultura. Amb l'opció normativa proposada s'assolirà implantar aquesta nova visió de manera completa a tot el Sistema Cultural de Catalunya, cosa que implica una extensió homogènia a tots els subsectors culturals.

La modificació parcial de normatives sectorials difícilment podria assolir aquest objectiu tan global atès, per una banda, les diferències estructurals de cada norma i per una altra, que la promoció dels drets culturals va més enllà dels àmbits tradicionals tractats en la normativa i s'endinsa en àmbits nous com el finançament de la cultura, la visió de la cultura com a eina de millora social o el fet de considerar pràctiques culturals populars i informals dels diferents col·lectius del país que fins ara quedaven al marge de les normes existents (cultura legitimada).

2. Anàlisi dels impactes econòmics, socials i ambientals més rellevants de les opcions considerades

A. Informe d'impacte pressupostari

La implementació de la normativa implicaria una sèrie d'impactes en el finançament públic de la cultura. A partir de l'opció normativa proposada, ha de ser possible un creixement sostingut de la inversió en cultura que situï en un percentatge de despesa per persona similar al dels països més desenvolupats del nostre entorn. L'assumpció d'aquesta voluntat per part del Govern de la Generalitat es concretarà anualment en els seus pressupostos dins de les seves disponibilitats financeres i les seves competències.

En relació amb les possibles mesures fiscals que es puguin introduir en aquesta iniciativa legislativa de foment i promoció del mecenatge cultural, sí que es pot considerar un possible impacte directe en termes de recaptació dels ingressos propis de la Generalitat de Catalunya, que seran en tot cas proporcionals a les mesures que s'aprovin finalment, tenint en compte que les competències en aquest àmbit són limitades.

Amb l'objectiu de garantir el finançament públic de la cultura, el pressupost de despeses destinat al Departament competent en matèria de cultura haurà de ser suficient i no inferior al 2% del pressupost total de la Generalitat de Catalunya. Veure 5 Annexos. Annex 1. Gràfic 9.

Per poder complir els objectius esmentats en aquesta proposta, també s'hauria de garantir que la resta d'administracions públiques amb competències en matèria de cultura adaptessin els seus pressupostos.

Amb l'objectiu de fer efectius els drets culturals recollits en la proposta normativa proposada, es preveu el desenvolupament de mecanismes que requeriran finançament públic, entre els quals es troben:

- Plans per promoure i garantir els drets culturals. L'elaboració dels plans té una despesa estimada de 2.000 a 4.000 euros per equipament.

Aquests costos estan calculats a partir de la mitjana de preu de les consultories que treballen en aquest camp. Cal tenir en compte que la feina consistirà en

adaptar un pla guia facilitat per la Generalitat a la situació que presenti cada equipament.

El seu finançament dependria en un 50% de l'administració local competent i un 50% de la pròpia línia de subvenció per impulsar l'elaboració del pla. Es preveu un impacte sobre els equipaments de titularitat pública, aproximadament 1400 equipaments culturals que representen un 41,5% de la totalitat d'equipaments culturals:

- o Arxius: 260.
- o Biblioteques: 425.
- o Museus: 485.
- o Espais d'arts escèniques: 160.
- o Espais d'arts visuals: 70.
- Línies d'ajut específiques per implementar les polítiques culturals.
- Altres instruments de foment, com poden ser els premis, la formació, qualificació professional, foment de l'ocupació, autoocupació i emprenedoria artística o l'intercanvi de bones pràctiques, entre d'altres.
- El condicionament de l'accés als ajuts i d'altres mesures de foment respecte dels drets culturals.

Per tal d'atreure fons privats al finançament de la cultura, la Generalitat de Catalunya, fomentarà el mecenatge i el patrocini cultural establint anualment activitats prioritàries de mecenatge i impulsarà i proposarà mesures fiscals per incentivar-ho, per donar suport a aquest mecenatge, facilitarà la constitució de fons propis o d'altra classe i també inversions i cofinançament.

En aquest sentit, l'opció normativa proposada preveu establir un marc general per promoure el mecenatge establint que el departament competent en matèria de cultura i el departament competent en matèria de tributs, conjuntament i en l'àmbit de competència de la Generalitat de Catalunya, impulsin i proposin al Govern mesures fiscals concretes i de qualsevol altre ordre que promoguin el mecenatge cultural.

En el context actual, es duen a terme deduccions a l'IRPF per donatius a entitats que treballin per al foment de la llengua (15%), investigació científica i innovació tecnològica (30%) i patrimoni natural i ambiental (15%).

Per tal de completar les mesures actuals, la normativa proposada té en compte la normativa francesa i estimacions de diverses propostes a aplicar.⁶

Pel que fa a França, es va elaborar la Llei Aillagon per incentivar el mecenatge. D'ençà que va ser implementada han incrementat progressivament els ingressos i el nombre d'empreses donants. L'any 2016 es van obtenir 425 milions d'euros en mecenatge cultural.

A Catalunya es va proposar una nova Llei de Mecenatge. S'estima que l'aplicació d'aquesta suposaria una deducció mitjana del 87,5%. Implicaria un augment de les donacions en 93 milions d'euros. També incrementaria la recaptació fiscal en 22 milions d'euros pel que fa a l'IVA, 2 milions a l'ISOC i 8 milions a l'IRPF.

Un altre escenari és la deducció d'un 15% per totes les donacions realitzades a fundacions i associacions. S'estima que les donacions incrementarien en 40 milions d'euros. La recaptació de l'IVA augmentaria 10 milions d'euros, 1 milió a l'ISOC i 3 milions a l'IRPF.

La combinació d'aquestes últimes dues propostes intensificaria l'efecte. Les donacions augmentarien en 133 milions d'euros (augment superior al 62%). S'ingressarien 30 milions d'euros més en concepte d'IVA, 4 milions per l'ISOC i 12 milions per l'IRPF.

La normativa proposada preveu actuar en línia amb els exemples proposats. Segons les estimacions esmentades aquestes opcions no suposen un elevat cost recaptatori i poden ser molt efectives per potenciar el finançament privat de la cultura.

Els instruments de governança, informació i control creats per la normativa proposada són l'Observatori de la Cultura, la Taula de Participació Cultural i el Comitè de Protecció de Drets Culturals els quals no tindran impacte econòmic rellevant, ja que les tasques de suport administratiu seran assumits pels equips i

⁶ Les estimacions provenen de l'estudi Impacte Fiscal i Econòmic dels Incentius Fiscals al Mecenatge Cultural. KSNET. 2020.

recursos econòmics actuals del departament competent en matèria de cultura i l'increment implicaria una despesa pressupostària d'uns 324.541,88 €.

Despeses:

A27 coordinador	69.191,32 €
A21 tècnic superior	34.817,82 €
A21 tècnic superior	34.817,82 €
C16 administratiu	25.714,92 €
Despeses corrents ⁷	160.000 €
TOTAL	324.541,88 €

L'equip de treball haurà de desenvolupar les funcions següents:

A27 Coordinador:

1. Assessorar, fer el seguiment i el control compliment d'aquesta Llei de manera coordinada amb el Sistema Cultural de Catalunya.
2. Coordinar la tasca dels 2 tècnics de cerca d'informació i preparació de la documentació per fer l'explotació de dades dels sistemes propis, d'elaboració d'informes i estudis.
3. Coordinar-se i col·laborar amb el Síndic de Greuges i amb la Fiscalia, i també amb els organismes d'inspecció i control competents
4. Elaborar un programa anual de treball i retre comptes davant dels organismes de governança i cooperació previstos a l'article 23 d'aquesta Llei..
5. Garantir la resposta i seguiment de les consultes, queixes i observacions dels agents culturals, tant públics com privats, en relació amb l'objecte d'aquesta Llei.

⁷ Realitzar estudis i treballs tècnics.

A 21 – 2 tècnics superiors

1. Desplegar el programa anual de treball i elaborar els informes per retre comptes davant dels organismes de governança i cooperació previstos a l'article 23 d'aquesta Llei.
2. Dissenyar i mantenir un sistema d'informació sobre el seguiment i el compliment de la Llei de tots els agents que intervenen en el Sistema Cultura de Catalunya.
3. Recollir i preparar les informacions i les dades necessàries per elaborar l'informe anual previst a l'article 43 d'aquesta Llei.
4. Monitorització, seguiment i elaboració d'informes per a respondre els dubtes, les queixes, les consultes, les observacions o els suggeriments que facin qualsevol dels agents culturals.
5. Elaborar productes informatius a través de pàgines web, jornades, xarxes socials i altres mecanismes de comunicació per difondre el coneixement sobre els drets culturals com a mesura de difusió i prevenció.

C16 Administratiu

Suport administratiu als membres del Comitè de Protecció dels Drets Culturals en la organització i seguiment de les funcions encomanades.

El Departament de Cultura disposa actualment de diferents **programes i línies de subvenció per tal de posar eines i mitjans de suport a les entitats i equipaments privats**. Aquestes són:

- a) El Departament de Cultura ha creat el Programa de Desplegament del Codi d'Accessibilitat de Catalunya que s'unificarà línies de subvenció existents per donar suport a l'accessibilitat a entitats. Actualment els ajuts estan integrats per les següents línies de subvencions que de manera directa donen suport a millores en matèria d'accessibilitat, amb caràcter general o amb modalitats específiques:

<u>Codi</u>	<u>concepte</u>	<u>Dotació total</u>
<u>ICEC</u>	Subvencions, en règim de concurrència no competitiva, per a obres de millora o adquisició d'equipament per al sector de les arts escèniques (teatre, circ i dansa), sales d'exhibició cinematogràfica, galeries d'art, sales de concert i llibreries Aquestes bases tenen per objecte la concessió de subvencions per a les inversions en obres de millora o adquisició d'equipament que	3.250.000 €

	redueixin l'impacte ambiental, millorin la seguretat o l'accessibilitat , o per a altres finalitats.	
ICEC	Subvencions per a la realització d'actuacions, que no siguin inversions, adreçades a reduir l'impacte ambiental o que fomentin i millorin l'accessibilitat i incorporin els criteris del Codi d'accessibilitat de Catalunya de les activitats i equipaments culturals de les empreses o entitats culturals dels àmbits del sector audiovisual, de les arts escèniques (dansa, teatre i circ), de la música, de les arts visuals, del llibre, dels videojocs i de la cultura digital, en les modalitats següents: a) actuacions que redueixin l'impacte ambiental i b) actuacions que fomentin i millorin l'accessibilitat.	225.000 € Modalitat b) 75.000,00 €
ICEC	Subvencions per a la realització de diagnòstics ambientals i diagnòstics d'accessibilitat de les empreses, entitats o de projectes dels àmbits de les arts escèniques, de les arts visuals, l'editorial, la música, l'audiovisual i de la cultura digital:	100.000 € Diagnòstics Accessibilitat: 50.000 €
ICEC	Subvencions per a la realització de consultories per a empreses o entitats culturals amb la modalitat de Consultoria cultura específica i la modalitat de Consultoria cultura preferent que té cinc submodalitats, entre les quals hi ha la "e) Els plans d'accessibilitat comunitària, de continguts, d'activitats i de serveis, amb les eines i les mesures a seguir per assolir la seva implementació per a totes les diversitats de població.	180.000 €

- b) El Departament de Cultura ha elaborat i participat en els Protocols-guia per l'abordatge de les violències masclistes i per raó d'orientació sexual, identitat de gènere i expressió de gènere en les activitats de cultura popular, arts escèniques i música en viu.

Així mateix, està oberta una línia de subvenció per al servei d'acompanyament i assessorament en la gestió de casos de violències masclistes i per raó d'orientació sexual, identitat de gènere i expressió de gènere (CLT537) actiu (50.000€).

[Línia de subvenció per al servei d'acompanyament i assessorament en la gestió de casos de violències masclistes i per raó d'orientació sexual, identitat de gènere i expressió de gènere](#)

El Departament de Cultura rep una dotació anual del Pacte d'Estat contra la violència de gènere de 100.000 €.

- c) Programa Cultura i Educació. Crea una línia de subvenció amb fons de l'Estat per al desenvolupament de projectes d'art i educació (578.023,00 €)
- d) El Departament de Cultura ja està desenvolupant l'Observatori Cultural

- e) El Departament de Cultura ha posat en marxa línia de subvenció de cultura comunitària i de transformació social (CLT507-2023) amb un import de 1.945.376,30€
- f) Per l'accessibilitat territorial el Departament de Cultura ha tret una línia de subvencions per a la programació d'espectacles d'arts en viu de caràcter professional en municipis de fins a 1.000 habitants (CLT525-2023) amb un import de 1.676.028,41 €. És tracta d'una línia bianual per 23-24, les sol·licitud de la convocatòria 25-26 s'obre el 28/05/2025
https://cultura.gencat.cat/ca/detall/Noticies/CLT525_not
- g) El Departament de Cultura està preparant una nova línia amb fons de l'Estat per al foment de l'activitat cultural en les àrees rurals (479.463,80 euros)

Els diferents programes i línies de subvencions es porten a terme amb el pressupost ordinari del Departament de Cultura.

Els programes i mesures de suport incorporats tenen com a finalitat facilitar que les entitats i empreses culturals puguin complir amb les obligacions derivades de la seva participació en el Sistema Cultural de Catalunya, tot tenint en compte les particularitats del sector, sovint caracteritzat per la precarietat econòmica i la intermitència laboral. Aquestes mesures poden incloure subvencions específiques o genèriques per facilitar la implementació de les obligacions del Sistema Cultural de Catalunya, tal com poden ser el llistat d'ajuts relacionats amb l'accessibilitat, o la possibilitat d'adherir-se al Protocol-guia d'abordatge de les violències masclistes elaborat pel Departament de Cultura en el seu sector.

Pel que fa a la valoració, si es disposa dels mitjans adequats per desplegar aquestes mesures de manera efectiva i adaptada a la realitat del sector, es pot considerar que tenen un efecte clarament compensatori. No només redueixen els costos econòmics i de gestió associats a les obligacions, sinó que també poden generar oportunitats de creixement.

En relació amb **l'impacte sobre les administracions locals**, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial de Barcelona, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local ja preveu que els municipis han d'exercir com a competències pròpies les matèries de protecció i gestió del patrimoni històric i la promoció de la cultura i equipaments culturals. En aquest sentit, Llei

22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona es concreten les accions que en matèria de cultura ha de dur a terme l'Ajuntament de Barcelona.

Per aquest motiu, l'opció normativa proposada tindrà en compte, dins del finançament del Sistema Cultural de Catalunya, que les administracions públiques amb competències en matèria de cultura adaptaran els seus pressupostos per garantir el compliment de la llei sempre respectant l'autonomia local. En aquest sentit, s'ha analitzat l'esforç pressupostari en euros habitant dels ajuntaments de Catalunya en funció de la seva dimensió municipal (vegeu 5 Annexos. Annex 1. Gràfic 10).

Paral·lelament són competències pròpies de les diputacions les que li atribueixin en aquest concepte les lleis de l'Estat i de les comunitats autònomes en els diferents sectors de l'acció pública. Aquesta atribució de competències per part de les diputacions queda recollida, per exemple, a la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents i a la Llei 4/1993, de 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya.

Les altres mesures que s'estableixen en l'opció normativa proposada s'assumiran amb els pressupostos anuals del Departament de Cultura que inclouran línies de subvencions ordinaris o de nova creació que tingui per objectiu els instruments plantejats per l'opció normativa proposada.

B. Informe d'impacte normatiu en termes de simplificació i reducció de càrregues administratives

L'anàlisi de l'impacte normatiu en termes de simplificació i reducció de càrregues administratives sobre les empreses i entitats, que voluntàriament vulguin formar part del Sistema Cultural de Catalunya, ens mostra que no és rellevant. L'informe estableix que la càrrega administrativa serà d'una mitjana de 884 euros per empresa.

L'annex 4 Quantificació de càrregues administratives en empreses i entitats privades s'analitza:

- Població afectada: Les empreses privades poden adherir-se voluntàriament al Sistema Cultural de Catalunya, rebre o no subvencions del Departament de Cultura

- Càrregues administratives analitzades:

1. Adhesió al Sistema Cultural de Catalunya

2. Compliment d'obligacions un cop adherides al Sistema Cultural de Catalunya

Elaborar i implantar plans de promoció de l'accés en condicions d'igualtat als béns i serveis culturals .

Disposar de programes de creació col·lectiva o comissariat col·laboratiu

Elaborar i implementar projectes obligatoris socials o educatius vinculats a l'activitat cultural pròpia

Disposar d'un sistema d'indicadors d'assoliment dels objectius en termes de garantia dels drets culturals

Elaborar i aplicar protocols d'assetjament i de violències masclistes

Per cada càrrega administrativa s'ha calculat:

- preu hora de treball de l'empresa per a cada càrrega administrativa

- freqüència anual de realització de la càrrega administrativa

- Càlcul del nombre d'empreses que potencialment estarien interessades a adherir-se al Sistema Cultural de Catalunya: un 16%

S'estima en 16% en nombre d'empreses que es voldran adherir voluntàriament al Sistema Cultural de Catalunya. (Núm d'empreses culturals que demanen subvencions anualment al Departament de Cultura a través de l'Institut d'Empreses Culturals de Catalunya: de Catalunya 3.699/ nombre empreses culturals a Catalunya 23.032)

A l'Annex 5 es pot consultar el Test Pimes.

Sí que és d'esperar que de l'aplicació de les mesures previstes en l'opció normativa proposada es produirà un estalvi en termes d'eficiència. Pel que fa a

les càrregues administratives, aquesta iniciativa legislativa no té cap efecte directe per a la ciutadania en termes d'augment. Precisament, aquesta iniciativa pretén facilitar el desenvolupament de les polítiques culturals a partir de la cooperació i la coordinació entre administracions, per una banda i, per l'altra, garantir els drets culturals de la ciutadania amb independència del seu lloc de residència.

L'aplicació de les mesures previstes en l'opció normativa proposada suposaria un impacte normatiu a causa dels següents aspectes:

- S'ordenarà el Sistema Cultural de Catalunya, que estaria format per totes les administracions públiques amb competències en matèries culturals a Catalunya, els equipaments públics vinculats, les concessionàries i aquelles entitats privades que ho desitgin o les que estableixi la Llei i compleixin amb els requisits. Tindria per finalitat articular el funcionament del conjunt de les activitats, prestacions i serveis culturals que duen a terme les entitats adherides, per tal de garantir el compliment efectiu dels drets culturals per al conjunt de la ciutadania.
- En relació amb els equipaments culturals del Sistema Cultural de Catalunya, que tindran com a objectiu principal garantir i facilitar l'exercici efectiu dels drets culturals de les persones, es mantindrà actualitzat el Pla d'equipaments culturals de Catalunya per tal de dotar el conjunt del territori dels equipaments que permetin garantir l'exercici dels drets culturals.
- Es crearia el Comitè de Protecció dels Drets Culturals, adscrit al departament competent en matèria de cultura i format per experts en la matèria. La seva funció principal seria vetllar pel compliment d'aquesta llei i desenvolupar les accions d'atenció i control.

Un dels objectius d'aquesta iniciativa legislativa és la coordinació i cooperació de les polítiques culturals de les diferents administracions de manera que els drets culturals siguin efectius dins del Sistema Cultural de Catalunya i que les accions que es desenvolupin en matèria de cultura per part de totes les administracions implicades es basin en els principis de sostenibilitat, eficiència i transparència.

Pel que fa a l'impacte normatiu i les càrregues administratives per a les entitats públiques i privades que conformen el Sistema Cultural de Catalunya es preveu un lleuger augment, ja que es contempla que elaborin i implementin plans que

promoguin l'accés a tota la ciutadania als béns i serveis culturals i en garanteixin el respecte als drets que la Llei reconeix.

C. Informe d'impacte de gènere

L'opció de no fer res suposaria la no implementació de manera general i transversal de mesures d'inclusió i igualtat de gènere.

En l'opció normativa proposada, els canvis normatius que es proposen fomenten la igualtat de gènere, tant pel que fa al foment i garantia de la igualtat de gènere com en l'ús del llenguatge no sexista, i ho fa de forma universal i transversal en tot el sector cultural.

Les dades fins a dia d'avui mostren que continua havent desigualtats per motius de gènere. L'objectiu de la llei és aconseguir la igualtat de gènere plena tant en els àmbits laborals, com en la governança de les entitats i institucions, en el camp de la creació, i en el de l'accés i la participació.

De la mateixa manera, es pretén que l'oferta cultural sigui també igualitària, tant pel que fa als continguts com a la representació de les persones que en prenguin part en totes les iniciatives vinculades equipaments culturals, entitats i institucions que formin part del Sistema Cultural de Catalunya.

Vegeu 5 Annexos. Annex 1. Gràfic 4.

Els drets culturals es fomenten en la igualtat de gènere, i per això, la inclusió i la igualtat de gènere és un objectiu transversal de l'opció normativa proposada. Els impactes més concrets serien:

- L'accessibilitat i participació en l'exercici dels drets culturals sens perjudici de gènere.
- La no discriminació en les programacions, activitats i continguts culturals per motius de gènere.
- La no discriminació en el lloc de treball per raó de gènere.
- La presència igualitària en la governança del Sistema Cultural de Catalunya.

- La promoció de dones artistes i professionals dels àmbits culturals com a referents per a les futures generacions.
- L'elaboració d'eines per l'abordatge de l'assetjament i les violències masclistes

Així mateix, s'ha revisat l'articulat perquè no es faci un ús androcèntric del llenguatge, tampoc s'utilitza terminologia que comporti discriminacions per raó de gènere.

La Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques a Catalunya estableix que, dins de la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades, regulat per l'article 64.3, ha de contenir un apartat que informi sobre l'impacte de gènere respecte a la disposició de caràcter general que elabori qualsevol departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

El Decret 162/2002, de 28 de març, de modificació del Decret 107/1987, de 13 de març, pel qual es regula l'ús de les llengües oficials per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, amb l'objecte de promoure l'ús d'un llenguatge simplificat i no discriminatori i de la terminologia catalana normalitzada, estableix que, en l'ús de les llengües oficials, l'Administració de la Generalitat ha d'emprar, amb correcció, un llenguatge directe i simplificat i ha d'evitar l'ús de formes discriminatòries i androcèntriques.

La Llei 4/2001, de 9 d'abril, de modificació de l'apartat 2 de l'article 63 de la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya estableix l'obligació d'avaluar l'impacte de gènere de totes les polítiques i les mesures generals de la Generalitat de Catalunya.

La Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, article 5 segons el qual s'atribueix a l'Administració de la Generalitat la competència de coordinar l'elaboració d'aquests informes.

Per tal de donar compliment a aquesta previsió, la redacció de la memòria s'ha procurat la utilització d'un llenguatge neutre i no sexista.

D. Informe d'impacte econòmic i social

L'opció de no fer res a curt, mitjà i llarg termini, no aporta garanties pel que fa al compliment dels drets culturals, les mesures generals d'igualtat d'accés o la protecció dels drets laborals d'artistes, autors i professionals de la cultura, o la garantia d'altres aspectes transversals com l'accés a l'educació artística i cultural.

Pel que fa a l'opció normativa descartada tindria impactes en la garantia dels drets culturals i es podrien aplicar mesures d'igualtat d'accés o de protecció dels drets laborals dels professionals de la cultura, però es portaria a terme amb una visió sectorial, mancaria una visió general de la protecció dels drets culturals.

L'opció normativa proposada pot arribar a tenir més impacte pel que fa al reconeixement dels drets culturals i la vertebració del Sistema Cultural de Catalunya és una fita que corona els avenços realitzats des de la recuperació de la Generalitat com a institució pròpia d'autogovern i que situa la cultura al mateix nivell que altres drets com la salut, l'educació o els drets socials. Aquest nou marc ha de permetre millorar el desenvolupament de les polítiques culturals de les diferents administracions, posant l'èmfasi en garantir el dret de la ciutadania a participar de l'activitat cultural en totes les seves diferents vessants, ja sigui com a espectador o visitant o com a creador. Igualment, la proposta inclourà la necessitat d'incorporar la cultura de la sostenibilitat ambiental en la gestió dels equipaments i en el desenvolupament de l'activitat.

La implementació de l'opció normativa proposada implicaria una sèrie d'impactes socials transversal a tot el sector cultural i a la societat catalana, com seria:

- **Foment de la identitat cultural** a partir de la lliure elecció de la pròpia identitat cultural i respecte d'aquesta, així com les altres cultures.
- **Promoció de l'educació i formació artística.** La normativa implica que les persones han de poder rebre educació i formació artística com a via per al ple desenvolupament de la personalitat humana i com a part de l'educació integral que permeti desenvolupar les pròpies habilitats creatives.
- **Accés a la cultura** en condicions d'igualtat, als béns, serveis i activitats culturals sense cap mena de barrera, tenint en compte els diferents condicionants que poden impedir el lliure gaudi cultural en igualtat de condicions: barreres físiques, sensorials, econòmiques, de gènere, de raça.

També es garantiria el dret a l'**accés a la informació cultural** tan de manera presencial com digital tenint en compte les barreres físiques, sensorials i socioeconòmiques existents. Promovent l'accés a la cultura a través d'espais públics virtuals i l'oferta de programes i activitats formatives per a l'alfabetització cultural i l'ús avançat de les tecnologies digitals.

- **Promoció de la participació cultural.** La normativa ha de garantir la participació, en condicions d'igualtat, en la vida cultural sense cap mena de barrera, sense ser discriminades. Les persones hauran de poder proposar, organitzar i desenvolupar activitat i pràctiques culturals, podran associar-se, participar en els processos de deliberació i decisió de les polítiques públiques en l'àmbit cultural.
- **Llibertat d'expressió, creació i difusió.** La normativa implicarà el lliure desenvolupament de la creació i producció cultural. Facilitarà la difusió i exhibició dels resultats creatius per qualsevol mitja, la llibertat d'opinió i d'expressió sense intimidació i censura.
- **Major coneixement general sobre activitats, continguts i programacions culturals.** Les mesures previstes suposen la difusió d'informació sobre activitat cultural, l'establiment d'estàndards per a l'intercanvi i compartició de la informació en format obert, incloent-hi les tecnologies digitals com a mitjans de desenvolupament de la vida cultural. També la promoció d'un
- de la Cultura que posi a l'abast de la ciutadania tota la informació de caràcter estadístic sobre els diferents sectors culturals i els recursos públics.
- **Protecció dels autors, artistes i professionals de la cultura.** La normativa implicarà la creació d'un marc regulador que permeti unes condicions laborals i contractuals justes i una retribució digna. També un tracte fiscal i social just i equitatiu atenent a la irregularitat de la seva activitat, la naturalesa intermitent dels ingressos. I el respecte dels seus drets de propietat intel·lectual.
- **Major coneixement, seguiment i transparència del Sector Cultural.** A través del mapeig i l'Observatori de la Cultura es podrà fer un seguiment més exhaustiu del sector i dotar-lo de transparència, al mateix temps, es podran dissenyar polítiques culturals amb més informació i actualitzat sobre el sector cultural.

- **Foment del mecenatge i el patrocini.** L'impacte econòmic i social de la promoció del mecenatge, tot i que no calculable, podria tenir un efecte positiu diferencial. Algunes previsions estimen que el foment del mecenatge i el patrocini, depenent de les mesures adoptades, pot derivar en la formació d'entre 400 a 1400 noves empreses culturals, la creació d'entre 800 a 2.630 llocs de treball i l'augment de la producció d'entre 110 a 380 milions d'euros i del VAB d'entre 60 a 200 milions.⁸

Totes aquestes mesures que d'alguna manera es poden desenvolupar de manera aïllada, com ja hem observat, es convertiran en polítiques transversals generalitzades i que produiran canvis sistèmics i estructurals en tots els àmbits de la cultura del país.

Com es pot observar a les dades sobre col·lectius especialment vulnerables. Vegeu 5 Annexos. Annex 1. Gràfic 2.

3. Comparació de les opcions considerades

Els objectius i impactes definits en l'apartat 2 d'aquesta memòria són difícilment quantificables, per aquest motiu s'ha elaborat un quadre de forma on es comparen de forma resumida les tres alternatives considerades, el quadre es troba a l'Annex_3.

Tenint en compte l'anàlisi portada a terme en aquesta memòria, l'opció de no fer res faria que la normativa catalana no regulés el concepte cultural més ampli ni facilitaria la regulació per a garantir el foment i el compliment dels drets culturals de la societat catalana. En aquest sentit, no s'incorporaria mesures d'inclusió i igualtat de gènere ni elements transversals, a nivell social com la definició dels drets culturals, mesures generals d'igualtat d'accés o elements i mesures de protecció laboral per a artistes, autors, autores i professionals de la cultura. No fer res impedeix convertir l'impuls, promoció i respecte dels drets culturals en política cultural general de país.

Finalment, l'opció normativa proposada" a través de l'aprovació de la Llei de drets culturals establiria un marc transversal per a tot el sector cultural on es garantiria els drets culturals de la societat catalana. En aquest sentit, es crearien mecanismes de finançament cultural (ajudes, instruments de foment, formació, premis, etc.) així com la implementació del mecenatge i mesures fiscals per incentivar la col·laboració

⁸ Dades: Impacte Fiscal i Econòmic dels Incentius Fiscals al Mecenatge Cultural. KSNET. 2020

privada en la cultura. A nivell normatiu, s'establiria un marc jurídic referent als drets culturals que facilitaria el desenvolupament de les polítiques culturals i s'organitzaria el Sistema Cultural de Catalunya, i es crearien la Taula de Participació Cultural, l'Observatori de la Cultura i el Comitè de Protecció dels Drets Culturals, que si ve implica costos a nivell normatiu, no tindrien un impacte molt rellevant, atès que seran organismes sense personalitat jurídica pròpia i adscrits a l'estructura existent del departament competent en matèria de cultura. No obstant això, sí que hi haurà un augment de feina i impacte intern al departament competent en matèria de cultura per donar suport als instruments de governança, informació i control que proposa la llei.

Pel que fa a l'impacte de gènere la normativa no implicaria costos rellevant i, en canvi, reconeixeria i garantiria la no discriminació de gènere pel que fa a l'accés a la cultura i en les programacions culturals i llocs de treball relacionats, protegint les autores, artistes i professionals de la cultura.

Per tant, gràcies a aquesta normativa es regularia de forma més àmplia la cultura per a la seva protecció, transmissió i coneixement garantint-ne els drets fonamentals d'accés i no discriminació.

4. Implementació, seguiment i avaluació de la norma

La implementació, el seguiment i l'avaluació de la norma correspondrà a la Secretaria General del Departament de Cultura en el desplegament de la normativa de Drets Culturals de Catalunya.

Pel que fa a la **implementació** s'han previst les següents mesures d'implementació:

a) Aprovació **dels instruments de desplegament previstos:**

- Actualització del Pla d'equipaments.
- Ordenació del Sistema Cultural de Catalunya.
- Creació de la Taula de Participació Cultural
- Creació del Comitè de Protecció dels Drets Culturals.
- Desenvolupament de l'Observatori de la Cultura.
- Línies d'ajut específiques per implementar les polítiques culturals.

- Altres instruments de foment, com poden ser els premis, la formació o l'intercanvi de bones pràctiques, entre d'altres.
- Altres tasques necessàries per desenvolupar la implementació de l'opció normativa proposada són: tramitar disposicions normatives sobre el mecenatge i patrocini cultural; elaborar una guia per elaborar i implantar els plans en matèria de drets culturals; revisar les estructures i posar en marxa els consells socials o altres òrgans consultius en els equipaments; impulsar eines sobre programes de creació col·lectiva; elaborar i posar en marxa determinats protocols d'actuació; crear i posar en funcionament el Registre d'entitats i empreses privades que formen part del Sistema Cultural de Catalunya; desenvolupar programes de formació professional en els diferents equipaments; adoptar les mesures necessàries per garantir l'accés virtual a la Cultural.

b) Divulgació del projecte normatiu:

- Sessions informatives als empleats per donar a conèixer l'aprovació i el contingut del projecte normatiu.
- Campanyes de sensibilització.
- Sessions informatives als empleats per donar a conèixer l'aprovació i el contingut d'aquest projecte normatiu.
- Sessions informatives als subjectes que configuren el Sector Públic Institucional per donar a conèixer l'aprovació i el contingut d'aquest projecte normatiu.
- Elaboració de píndoles informatives al web i intranets de l'Administració de la Generalitat.
- Sessions informatives específiques amb les unitats encarregades del desplegament.

c) Respecte als indicadors que han de permetre fer-ne el seguiment i valorar-ne l'eficàcia i eficiència de l'opció normativa proposada:

- Sessions informatives realitzades.
- Seguiment dels indicadors de l'Observatori de la Cultura.
- Actualitzacions al Pla d'equipaments.

- Reunions de coordinació, acords i actes dels òrgans de governança del Sistema Cultural de Catalunya: el Comitè de Protecció dels Drets Culturals i l'Observatori de la Cultura.
- Seguiment i monitoratge de les dades de l'avaluació del compliment dels Drets culturals.

Pel que fa al **seguiment i l'avaluació** s'han previst les següents mesures:

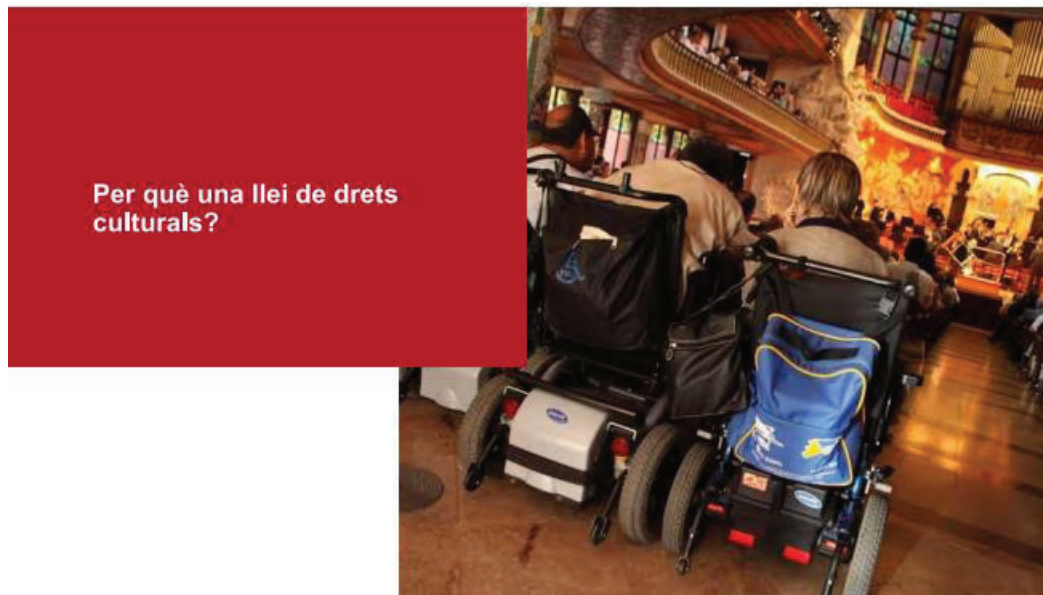
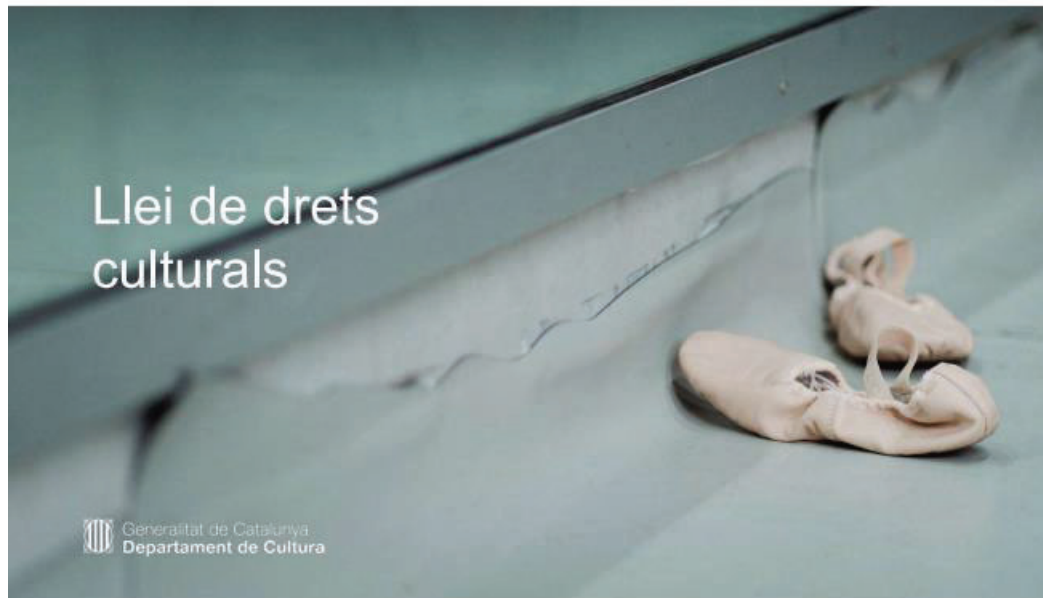
- a) Per tal de garantir el compliment de la llei, el Síndic de Greuges, d'acord amb les atribucions que li assignen l'Estatut d'autonomia i la Llei 24/2009, del 23 de desembre, és l'òrgan encarregat de la defensa dels drets culturals que puguin haver estat vulnerats per l'actuació d'institucions o persones, tant públiques com privades.
- b) El Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, adscrit al departament competent en matèria de cultura, com a òrgan assessor del Govern en el conjunt de la política cultural, serà l'encarregat d'emetre un informe anual que doni compte del compliment d'aquesta llei i, en concret, de fer el seguiment i l'avaluació d'allò establert en aquesta llei.
- c) La creació del Comitè de Protecció dels Drets Culturals per vetllar pel compliment d'aquesta normativa. Aquest comitè serà l'encarregat d'establir sistemes de seguiment, recollir dades de compliment normatiu i 'atendre els agents culturals i la ciutadania en relació amb la normativa i la vulneració dels drets culturals.

Pel que fa als indicadors per avaluar l'assoliment dels objectius tenim com a referència el document de la UNESCO de l'Agenda 2030 sobre Cultura 2030. Entre aquests indicadors podem assenyalar la despesa en patrimoni, governança de la cultura, educació per al desenvolupament sostenible, educació cultural i artística, llibertat artística, accés a la cultura, participació cultural, processos participatius...

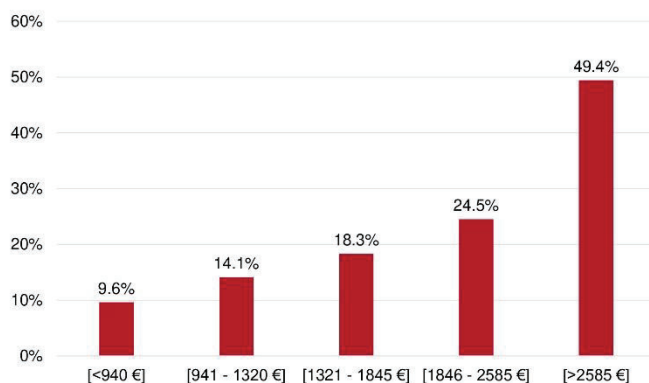
5. Annexos

Annex_1: Monogràfic Llei de drets culturals

1. Índex de consum cultural harmonitzat per renda familiar neta mensual. 2021

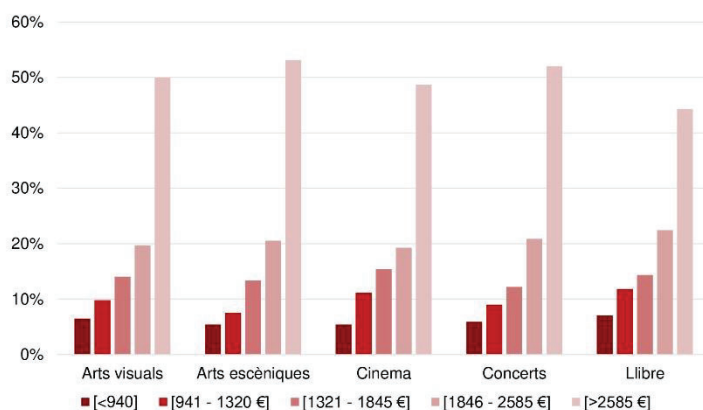
Les dades de consum cultural mostren una **breixa econòmica**.

L'assistència en rendes superiors a 2.585€ és de **prop del 50%. 40 punts superior** a les rendes inferiors.

En les rendes inferiors l'assistència no arriba **al 10%**.

3

2. Assistència a activitats culturals per renda familiar neta mensual. 2021

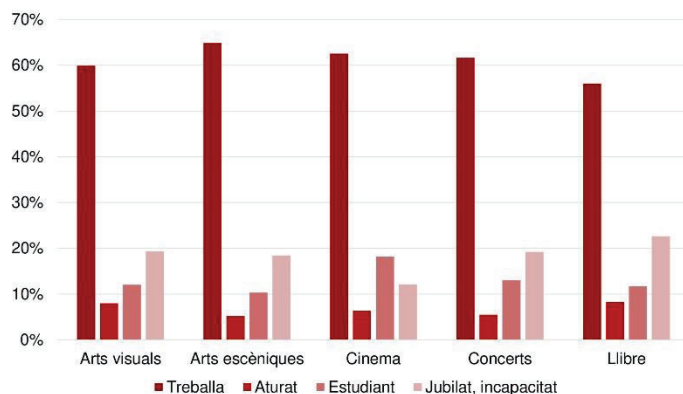

Hi ha una correlació evident entre la renda de les famílies i la seva participació en l'oferta cultural. Si més no, pel que fa a l'oferta cultural més clàssica i institucional.

4

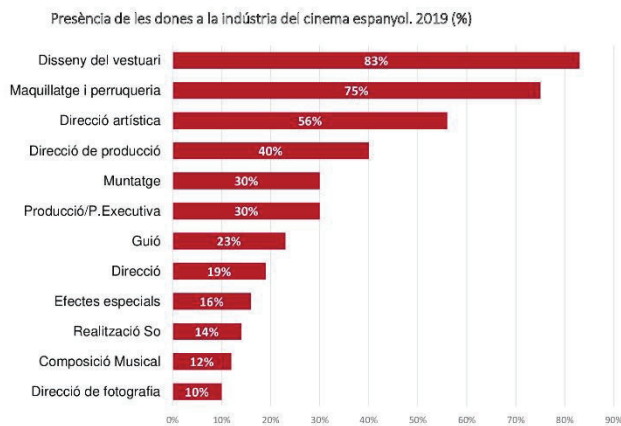
3. Assistència a activitats culturals per situació laboral. 2021

També hi ha una diferència molt acusada entre les persones que treballen, amb nivells de participació del 55-65% en activitats culturals i les persones en atur, que no passen del 8% de participació, tot i l'oferta pública gratuïta.

5

4. Desigualtat de gènere a la indústria cinematogràfica

Font: Informe anual CIMA 2019.

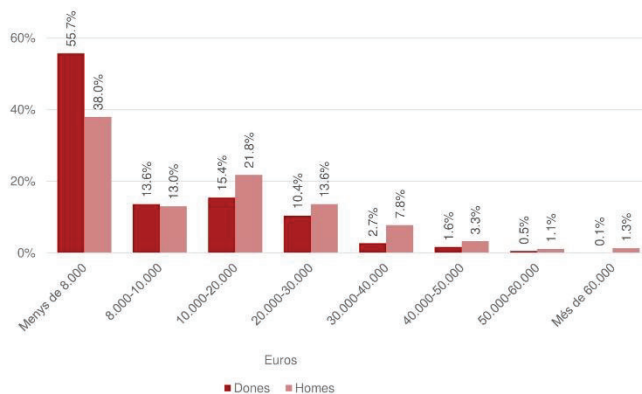
Els rols de gènere es reproduïxen a la indústria cinematogràfica espanyola. El disseny del vestuari, maquillatge i perruqueria i la direcció artística són els perfils amb més presència de dones.

En canvi, en tasques de producció, guió o direcció la presència de la dona se situa per sota del 30%, com també en les més tècniques.

6

5. Nivell d'ingressos anuals artistes a Espanya per sexe. 2020

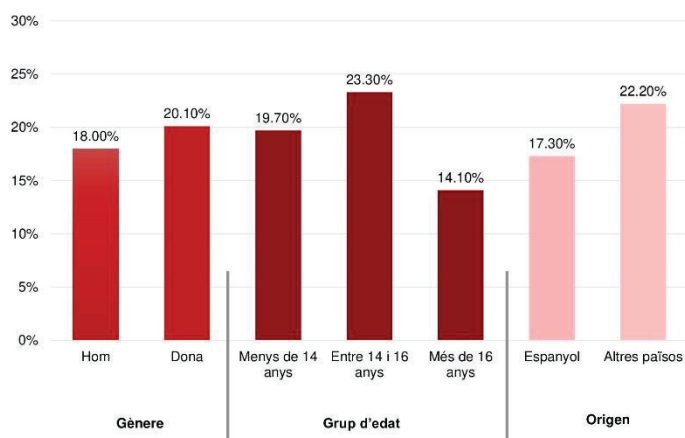
El 55,7% de les dones artistes ingressa menys de 8.000 euros anuals, mentre que en el cas dels homes només afecta al 38,0%.

El 27,1% dels homes artistes ingressa més de 20.000 euros, molt per sobre del 15,3% de les dones.

Font: Estudio sobre desigualdad de género en el sistema del arte en España, Marta Pérez Ibáñez, ed. 2020 amb la col·laboració MAV (Mujeres en las Artes Visuales)

7

6. Adolescents amb risc d'addicció a Internet per gènere, edat i origen

També manca l'equitat en el consum d'oci per internet. El perfil tipus d'adolescent amb ús addictiu de pantalles és el d'una noia de 14-16 anys migrant.

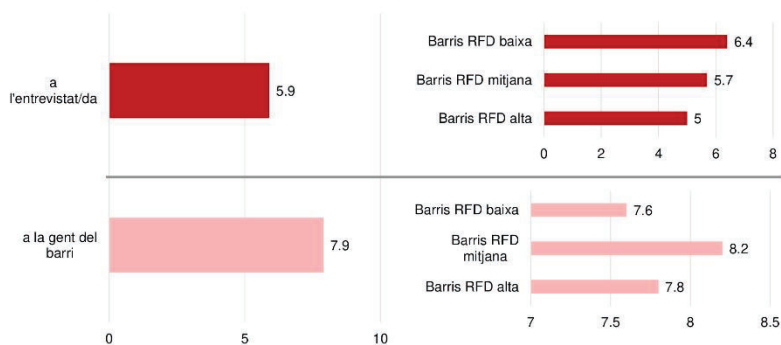
Les noies mostren més inclinació a XXSS i el nois a jocs.

Font: Impacto de las pantallas en la vida de la adolescencia y sus familias en situación de vulnerabilidad social: realidad y virtualidad. CARITAS, 2022.

8

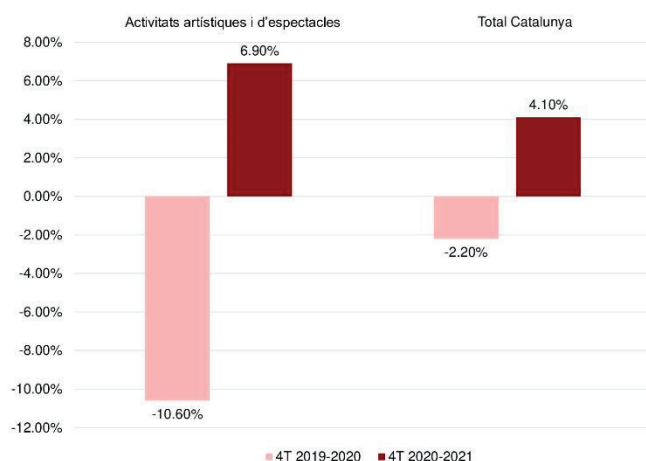
7. Com afectaria si tanqués la biblioteca del barri?

Alguns equipaments són claus en l'equitat a l'accés a la cultura i la informació. És el cas de les biblioteques on un possible tancament tindria un efecte més nociu en persones i barris de rendes baixes.

9

8. Variació d'afiliacions a la Seguretat Social. Vulnerabilitat del sector cultural

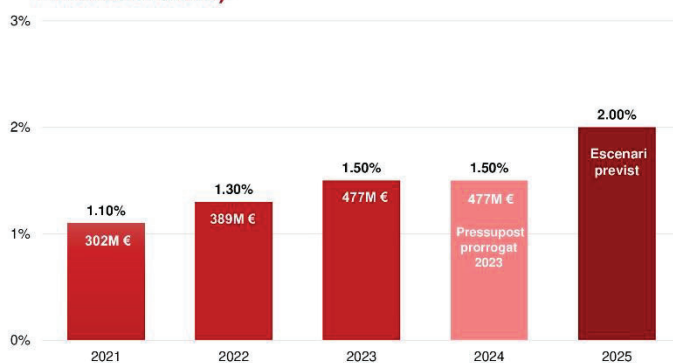

Les dades d'afiliació recollides durant la pandèmia mostren un grau de vulnerabilitat molt superior en els treballadors d'activitats artístiques que en la mitjana de treballadors. Amb una pèrdua neta de 3,6% de l'ocupació en l'any de la pandèmia

10

9. Evolució del pes del pressupost de cultura respecte a la Generalitat (% i milions d'euros)

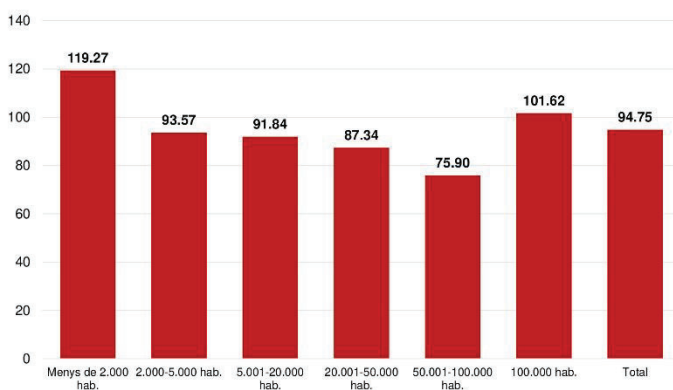

El pressupost del Departament de Cultura l'any 2024, prorogant de l'any 2023, és de 477 milions d'euros, l'1,5% del pressupost total de la Generalitat.

Font: Estadística de finançament públic. Departament de Cultura.

11

10. Euros per habitant (€/hab.) despesa en cultura per dimensió del municipi, 2021

La despesa en cultura per habitant és superior als municipis de menys de 2.000 habitants, seguit pels municipis de més de 100.000 habitants.

La mitjana de despesa en cultura per habitant és de 94,75 €.

Font: Estadística de finançament públic. Departament de Cultura.

12

Annex_2: Quadre resum amb les idees principals de les set relatories portades a terme amb representants de: la cultura popular, associacionisme, empresa, equipaments i serveis culturals, professionals culturals, sector acadèmic i tercer sector.

	Eix 1: Per què la cultura no arriba a tothom	Eix 2: Per què no puc participar en la programació cultural del meu poble o barri?	Eix 3: Per què hi ha tan poques dones directores d'orquestra?	Eix 4: Per què les condicions laborals dels i les artistes professionals de la cultura són tan precàries?
Diagnosi	- Definició de cultura i entreteniment. - Manca d'interès o interpel·lació a la participació cultural (barreres d'informació, barreres cognitives i de comprensió, manca interpel·lació grans equipaments...). - Considerar la manca de temps per gaudir d'oci com un altre factor a part de l'econòmic. - Paper clau de les escoles per sensibilitzar i fomentar la participació i l'accés a la cultura.	- Els programadors han de fomentar la participació en la programació. - La digitalització ha facilitat l'accés i la participació. - Administracions i equipaments imposen la programació, haurien de fer-ho les associacions. - Manca gent a les associacions que vulguin assumir responsabilitats. - Manca d'espais dedicats a la cultura als mitjans de comunicació tradicional.	- Societat masclista i heteropatriarcal, la majoria de càrrecs directius estan ocupats per homes. - La maternitat i la conciliació laboral segueix sent una barrera. - Tenir present la interseccionalitat. - Manca de referents.	- Sector intermitent, els processos creatius no estan valorats econòmicament, la manca de negociació dels drets de propietat intel·lectual. - El preu no s'ajusta a l'impacte social de la cultura. - La vocació potser un condicionant de la precarització. - Dificultats contractuals i fiscals (contractació diària, factures...). - Desigualtats d'accés als estudis i la formació artística. - Es necessari un seguiment i avaluació de les polítiques, dels projectes i de les subvencions.

Propostes	- Buscar mecanismes per incentivar la participació cultural. - Pensar en tots els equipaments del territori "apropar la cultura al territori". - Donar importància al currículum artístic i cultural a les escoles i promoure la vida cultural del territori. - Administració i institucions com a facilitadors de la cultura. - Fomentar el paper dels equipaments culturals comunitaris i que l'administració pública sigui prescriptora d'activitats culturals i que en faciliti la comunicació i difusió. - Incorporar polítiques de serveis socials per facilitar-ne l'accés. - Visibilitzar les identitats culturals no reconegudes.	- Gestió comunitària dels espais, incloure mecanismes de participació als equipaments culturals. - Politiques culturals que fomentin el patrocini i mecenatge. - Fomentar la diversitat cultural. - Associacions protagonistes de la programació cultural. - Alleugerir tràmits burocràtics a les entitats i facilitar la captació d'ajudes. - Millorar la transparència de les administracions (publicació dades obertes). - Promoure el canvi generacional a les entitats. - Col·laboració i coordinació entre cultura i educació. - Presència de la cultura de base i comunitària als mitjans de comunicació.	- Treballar per fomentar referents femenines. - Donar visibilitat a les obres de dones. - Que les bases dels ajuts fomentin la diversitat de mirades. - Implementar de forma efectiva els pressupostos amb perspectiva de gènere. - Facilitar la conciliació laboral. - Promoure espais de governança més plurals. - Afavorir la participació de les dones en totes les etapes i càrrecs. - Incloure la perspectiva de gènere en les programacions. - Elaborar més diagnòstics sobre els llocs que ocupen les dones als sectors culturals.	- Tenir en compte els processos creatius a les subvencions. - Aliances entre el sector públic i privat per posar en valor la cultura. - Rebaixa de l'IVA cultural. - Vetllar perquè els professionals de la cultura tinguin contracte i millorar el pagament. - Optimitzar els equipaments en comptes de crear-ne de nous d'entrada. - Reconèixer la formació i els estudis superiors dels artistes per prestigiar la professió. - Explotar al màxim el mercat consumidor local que beneficiï el sector artístic. - Garantir la interlocució del món associatiu. - Simplificar els procediments amb les administracions. - Revisar els requisits d'accés als llocs de treball i d'externalització dels serveis culturals. - Millorar la rendició de comptes. - Cal tenir en compte la perspectiva interseccional en la recollida de dades.
-----------	--	--	--	---

En **negreta** les idees que han sortit més de dues vegades.

Annex_3: Comparació de les regulacions

Impactes	Opció de “NO FER RES” o mantenir la situació actual		Opció normativa proposada	
	Costos	Beneficis	Costos	Beneficis
Impacte pressupostari	Administració de la Generalitat: recursos que anualment es destinen al Departament de Cultura. ⁹		Administració de la Generalitat: recursos que anualment es destinen al Departament de Cultura. Es preveu una reserva mínima del 2%. Administracions públiques de Catalunya: es preveu un increment dels recursos personals i materials. El finançament dels plans per garantir els drets culturals, amb una despesa total de 2.8M€ a 5,6M€ i una despesa de 324.541,88€ per posar en funcionament determinats òrgans.	Creació de mecanismes de finançament cultural (plans, ajudes, instruments de foment, entre altres). Implementació del mecenatge i mesures fiscals relacionades.
Impacte normatiu			Càrregues administratives: 5.120.571 € Son 3.699 empreses: Preu unitari: 1.384,31 €	
Impacte de gènere	Existeixen desigualtats de gènere en	En les estratègies i la programació es té en compte la desigualtat de gènere, si bé de forma	Existeixen desigualtats de gènere en l'ocupació cultural.	En les estratègies i la programació es té en compte la desigualtat de gènere. S'espera que s'estengui a la totalitat d'àmbits de la cultural.

⁹ No és un cost imputable únicament a l'opció de “no fer res”. Tanmateix, atès que es preveu establir una reserva anual en els pressupostos, s'identifica als efectes de visualitzar la diferència entre ambdues opcions.

	l'ocupació cultural.	parcial i limitada en determinats àmbits.		
Impacte social i econòmic	Ciutadans i col·lectius amb majors dificultats d'accés a la cultura: existeixen desigualtats socioeconòmiques que impedeixen l'accés a la cultura en condicions d'igualtat, sense que es doni una cobertura universal.	Ciutadans i col·lectius amb majors dificultats d'accés a la cultura: alguns col·lectius, especialment les persones amb discapacitat, es beneficien de mesures de suport (descomptes, reserva de llocs, etc.). També es fomenten aspectes com la identificat cultural, l'accés a la cultura i la participació cultural en les programacions culturals, tot i que no de forma simètrica en els diferents àmbits.	Ciutadans i col·lectius amb majors dificultats d'accés a la cultura: existeixen desigualtats socioeconòmiques que impedeixen l'accés a la cultura en condicions d'igualtat, sense que es doni una cobertura universal, tot i que es podria esperar que aquests costos es reduïxin. Competència: vetllar per no generar avantatges competitiu a les entitats privades que formin part del sistema, que podria comportar reducció del nombre d'operadors beneficiaris de subvencions o que participin en la contractació pública.	Ciutadans i col·lectius amb majors dificultats d'accés a la cultura: es preveu que més col·lectius puguin ser beneficiaris de mesures de suport, tot i que despendrà de la implementació de la llei. També es fomenten aspectes com la identificat cultural, l'accés a la cultura i la participació cultural en les programacions culturals, de forma global i simètrica en els diferents àmbits de la cultura. Polítiques públiques: es preveu una millora de la informació, tant en termes qualitatiu i quantitatiu, sobre el funcionament del Sistema Públic de Cultura que permeti dissenyar i fer millor seguiment de les polítiques públiques.
Valoració sobre l'assoliment dels objectius	S'assoleixen parcialment alguns objectius. En el marc normatiu vigent, les polítiques culturals pretenen avançar en la promoció i defensa dels drets culturals, però sovint no es disposa d'un tractament igual i transversal dels drets culturals en la totalitat dels àmbits. També existeixen dificultats per garantir el finançament de les activitats culturals i es podrien millorar les dades disponibles sobre el funcionament del Sistema.		S'assoleixen en major grau alguns dels objectius, tot i que de forma limitada. Aquesta opció s'orienta a assegurar que la promoció i defensa dels drets culturals sigui equivalent en els diferents àmbits, si bé caldrà destinar recursos públics addicionals. Es mantindran les dificultats de finançament del sistema públic de cultura, però es preveu un lleuger increment dels recursos. També s'espera que es millori la disponibilitat de dades que permetin dissenyar, executar i avaluar de forma més eficient les polítiques culturals.	

Annex_4. Quantificació de càrregues administratives (Excel annex)

Annex_5: Test PIMES (annex)

Núm.	Obligacions d'informació	Art.	Categoria CU	Preu (p) €/h			Temps (t) h			p x t			Suma p x t	Frequència / any F	Nombre empreses afectades/ esdeveniments N	Q (F * N)	Cost € Q * (p x t)	Altres costos €
				Adm.	Tec.	Prof.	Adm.	Tec.	Prof.	Dir.	Adm.	Tec.	Prof.	Dir.				
	Població afectada: entitats privades que es vulguin adherir al Sistema Cultural de Catalunya																	
1	Adherir-se al Sistema Cultural de Catalunya i inscripció en el registre	20.3. APL	3. Sol·licitud registre	25,03	34,39	43,71	64,36	2	0,75	0	0,25	50,06	25,79	0,00	16,09	369,90	34.009,53 €	
	Població afectada: entitats privades adherides al Sistema Cultural de Catalunya																	
1	Elaborar i implantar plans que promoguin l'accés en condicions d'igualtat als béns i serveis culturals	10.b i 22.1.a APL		25,03	34,39	43,71	64,36	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	369,90	0,00 €	2.219.400,00 €
2	Disposar de programes de creació col·lectiva o comissariat col·laboratiu	12.b i 22.1.a APL	9. Doc. Complexitat alta	25,03	34,39	43,71	64,36	8	7,5	9,5	2	200,24	257,93	415,25	1.002,13	739,80	741.375,77 €	
3	Elaborar i aplicar protocols contra l'assetjament i les violències masclistes	12.c APL	9. Doc. Complexitat alta	25,03	34,39	43,71	64,36	8	7,5	9,5	2	200,24	257,93	415,25	1.002,13	739,80	741.375,77 €	
4	Elaborar i implementar projectes socials o educatius vinculats a l'activitat cultural pròpia	22.1.b APL	9. Doc. Complexitat alta	25,03	34,39	43,71	64,36	8	7,5	9,5	2	200,24	257,93	415,25	1.002,13	739,80	741.375,77 €	
5	Disposar d'un sistema d'indicadors d'assoliment dels objectius en termes de garantia dels drets culturals	22.1.e APL	19. Registres o llibres	25,03	34,39	43,71	64,36	3	1	0	1	75,09	34,39	0,00	64,36	3.699,00	643.034,16 €	
	Cost Total																2.901.171,01 €	2.219.400,00 €
																	5.120.571 €	

I. EL TEST DE PIMES

Títol de la iniciativa:	
Identificació de la població d'empreses afectades	
1. Estimació del nombre d'empreses del sector afectat i del seu volum de negoci, diferenciades segons la seva dimensió: Microempreses: 12.555 empreses - 787.896 milers € Petites: 295 empreses - 507.605 milers € Mitjanes: 57 empreses - 328.491 milers € Grans: 12 empreses - 382.882 milers € 2. Estimació del nombre de treballadors ocupats a les pimes del sector: 25.910 c <u>Observacions:</u> Els sectors afectats identificats són: activitats de creació, espectacles i museus (CCAEE 90-91: cinema i vídeo, enregistrament de so (CCAEE59) i ràdio i televisió (CCAEE60).	
Consulta al sector afectat	
3. S'ha consultat les pimes del sector afectat o les associacions empresarials que les representen sobre el disseny de la norma i les opcions de regulació abans de començar la tramitació? 4. En el tràmit d'audiència es consultarà almenys aquelles associacions empresarials que representin la major part de les pimes del sector afectat? <u>Observacions:</u>	Sí No ☒ ☐ ☒ ☐
Mesurament de l'impacte sobre les pimes	
5. S'ha quantificat les càrregues administratives que es deriven del compliment de les mesures proposades? 6. S'ha quantificat els costos financers o els costos substantius més rellevants de la proposta normativa?	Sí No ☒ ☐ ☐ ☒

7. Es garanteix que els costos que es generen per a les pimes no impliquen desavantatges competitius en relació amb les empreses de major dimensió? ☐ ☐
8. Es garanteix que les pimes poden operar en condicions de lliure competència en el mercat? ☐ ☐

Observacions:

Les obligacions que es desprenen de la Llei per aquelles entitats privades que es vulguin adherir al Sistema Cultural de Catalunya s'han establert amb independència de la dimensió de les empreses.
Ara bé els costos que es generen per les pimes s'ha estimat en un 0.7% del volum mitjà de negoci per empresa.

El volum de negoci total de les pimes identificades com empreses afectades (12.907) és de 1.6 milions d'euros, una mitjana de 125.822 euros per empresa. L'impacte establert per l'Annex 4 Quantificació de càrregues administratives és de 1.384,31 €, que significa un 0.7% del volum de negoci per empresa.

Si bé la implementació de les obligacions generaran costos, també es preveu donar suport financer a les entitats per facilitar el compliment de les obligacions que preveu la Llei.

Valoració de mesures específiques per a les pimes

Sí No

9. S'ha avaluat alguna opció que simplifiqui o flexibilitzi el compliment de la regulació per a les empreses més petites i, alhora, permeti assolir els objectius públics perseguits? ☒ ☐

Alguns exemples són:

- a. Exempcions temporals o períodes transitoris més llargs.
- b. Exempcions totals o parcials.
- c. Reduccions o bonificacions de quotes i ajudes financeres directes.
- d. Simplificació d'obligacions d'informació.
- e. Campanyes informatives, guies d'usuari, formació específica, atenció a l'usuari o altres mesures per millorar l'accés a la informació.
- f. Altres mesures que beneficiïn especialment les pimes.

10. S'ha adoptat alguna d'aquestes opcions de regulació més flexibles per a les pimes a la proposta normativa? ☐ ☒

11. S'ha redactat la proposta normativa en un llenguatge senzill i comprensible per a una persona sense formació específica en dret? ☒ ☐

12. Es contribueix a simplificar el marc regulador del sector per tal de fer-lo més accessible? ☐ ☒

Observacions: